

[Søren B. Jørgensen]

kendt en anden løsning, blot strejken blev afværget. Vi har før prøvet at stå i en lignende situation: med en truende strejke inden for et begrænset område, og hvor parterne har været så langt fra hinanden, at der ikke har kunnet fremsættes et mæglingforslag. Vi var dengang i stand til at løse konflikten uden et sådant løndiktat, som ministeren kommer med her. Jeg tænker på telekonflikten i 1977. Dengang blev der nedsat et paritetisk nævn med en opmand, hvortil begge parter havde udpeget medlemmer, og her fandt man frem til en løsning. Ved at anvende f.eks. den løsning i den situation, vi står i, vil parterne og især lønmodtagerne få større indflydelse, end hvis det ender med, at et flertal i folketinget vedtager dette løndiktat.

I pressen har formanden for Maskinmestrenes Forening, A. C. Hansen, udtalt, at han fortsat var villig til forhandling, og at der endog skulle have været aftalt et møde til i onsdags, som ikke blev til noget. Det vil vi også gerne have en begrundelse for – og for, hvorfor ministeren nægter at forhandle.

Ikke mindst af denne grund, men også i et forsøg på at få konflikten løst uden det løndiktat, vi her bliver præsenteret for, vil socialdemokratiet i udvalget arbejde for, at konflikten løses på en anden måde.

Bo Kristensen (KF):

Jeg vil gerne sige regeringen tak for, at den med alvor betragter de vilkår, der vil blive budt det grønlandske folk, i det øjeblik vi kommer ud i en sådan konflikt, som der her er tale om. Vi må jo erkende, at det grønlandske samfunds opbygning ikke på alle punkter er sammenfaldende med den måde, på hvilken det danske samfund er bygget op, og vi vil få en lang række uoverskuelige problemer for det grønlandske folk, hvis vi ikke får en løsning af den konflikt, der lægges op til.

Vi finder, det er en rigtig fremgangsmåde, der er anvendt, at man for det første har gennemført de drøftelser mellem parterne, der har skullet være, og at man derudover har haft hjemmestyret inddraget i disse forhold, og at regeringen har arbejdet med en indstilling fra hjemmestyret, fra landstinget. Dermed er det i overensstemmelse med den måde, det politiske system i Grønland er opbygget på. Vi er særdeles tilfredse med det

og finder også, at der er grundlag for, at man siger, at dette er en ekstraordinær situation, og at det er nødvendigt, at man ikke får kaotiske tilstande i Grønland fra i morgen tidlig. Der er så mange ting, der vil blive involveret, at det vil være uholdbart for en regering at sidde en sådan faretruende situation overhørig og ikke få stoppet den.

Vi er også tilfredse med, at man giver en periode, hvor parterne inden for 2 pct.-rammen kan se, om de ved forhandling inden 15. november 1984 kan opnå en løsning, som er tilfredsstillende for alle parter. Derved følger man den samarbejdslinje, som på mange områder har været denne regerings, når vi taler om lønoverenskomster.

Jens Peter Jensen (V):

Jeg er ked af, at folketinget er bragt i den situation, at det skal behandle et forslag af denne karakter. Det plejer jo at være under socialdemokratiske regeringer, at vi har den slags sager her i tinget. Men jeg erkender, at det grønlandske samfund er i en så faretruende situation, at det er nødvendigt, og derfor kan jeg på venstres vegne anbefale det foreliggende forslag, og jeg ser hen til, at vi under udvalgsarbejdet får besvaret en del af de spørgsmål, som allerede er stillet, og som det er naturligt at føje til.

Jeg kan altså i første ombæring anbefale det foreliggende lovforslag.

Ole Henriksen (SF):

I SF har vi nogle principper såvel vedrørende overenskomsterne og indgreb i overenskomsterne som vedrørende Grønlandspolitikken. Der er selvfølgelig ikke nogen, der kan påstå, at principper ikke af og til kolliderer med hinanden, og det kan de da meget vel gøre i en sådan situation. Jeg tror ikke, det er nyt for nogen af medlemmerne her, at sådan forholder det sig. Vi ønsker ikke indgreb, i hvert fald ikke når vi taler om Syddanmark. Det har der altid være tradition for. Hr. Jens Peter Jensen sagde, at det plejer at være en anden regering, der griber ind, men denne regerings medlemmer har da også været med til at gribe ind, så man er i Syddanmark ikke ukendt med at lave indgreb.

Når hr. Bo Kristensen kalder dette en ekstraordinær situation, så vil jeg godt give ham ret, men jeg vil også have lov til at sige, at